

Verteller: Het is een dag als nooit tevoren. De zon staat te stralen aan de hemel. De eerste zonnestrallen vallen door het raam van het prachtige paleis. Het kamermeisje is vrolijker dan ooit, de lakei loopt zelfs schaterend rond, de kokkin is aan het koken, iedereen is in zijn sas. Maar de Koning? De Koning lijkt van slag, hij zit onderuitgezakt in zijn grote stoel en is niet vooruit te branden. Het personeel snapt er niets van, laten we kijken wat er aan de hand is.

Lakei: (komt vrolijk binnenlopen) Goedemorgen Koning, goedemorgen

Koning: (Hangt in zijn stoel en mompelt wat) Mogge

Lakei: Koning wat klinkt u bedompt is er iets?

Koning: Ik zie het niet, ik zie het niet. Ik zie het niet zitten

Lakei: (kijkt rond) Ik zie het ook niet Koning, ik zie ook niks zitten, helemaal niks.

Koning: Snap je me niet?

Lakei: Nee koning ik snap er niks van, maar ik zal snel de dienstmeid regelen met een kopje leut, dat zal u vast opbeuren. Dat geeft misschien wat plezier.

Koning: Plezier? Wie heeft er nu nog plezier? Ik ben zo down, zo down.

Lakei: Kom op Koning kop drveur, ik regel het, ik regel het

(**Lakei** loopt weg, de dienstmeid komt binnen met koffie)

Dienstmeid: De Lakei zei dat u een opkikkertje nodig hebt. Alstublieft Koning uw kopje koffie, dat zal u vast lekker smaken

Koning: Lekker smaken? Ik proef het even (slurpt). Kind dat smaakt ja nergens naar. Het smaakt me niks. Mijn hele smaak is weg, foetsie.

Dienstmeid: Oh sorry Koning misschien ben ik de suiker vergeten. Laat mij eens proeven. (ze neemt een slok)

Koning: Zit je nu aan mijn koffie te lurken? Het moet niet gekker worden. Neem die koffie maar weer mee: Wegwezen, vot.

Dienstmeid: Nou nou Koning, nou nou. Er zat voldoende suiker in, het kan niet aan de suiker liggen. U heeft overduidelijk geen smaak.

Koning: Alles is smaakloos, alles en iedereen.

Dienstmeid: Koning dat kunt u niet zeggen, dat vat ik op als belediging. U zegt eigenlijk dat ik ook smaakloos ben! (ze draait zich om en loopt weg met de koffie)

Koning: Ho ho kom terug ik wil nog een koekje, breng me een koekje

Dienstmeid kijkt niet op of om en verdwijnt.

Koning belt: Het moet niet gekker worden, ik bel de Lakei, ik wil een koekje. Tring tring. Dag Lakei, moet je horen, die koffie was niet te drinken, net slootwater, maar ik weet het goedge maakt, stuur Kokkie met een lekker koekje.

Lakei: Is goed koning, misschien heeft de kokkin iets gebakken, moment Koning ik stuur kokkie, dag koning.

Koning zakt weer puffend onderuit.

Kokkie: (loopt binnen) Koekjes voor de koning

Koning: Laat me dat maar eens proeven.. Brrr dat koekje smaakt naar zand.

Kokkie: Dat kan Koning, het zijn zandkoekjes, zandkoekjes.

Koning: Weg met die reut Hebben jullie niks om mij op te beuren? Stuur de Hofdame misschien weet zij iets.

(**Kokkin** verdwijnt en Hofdame komt binnen)

Hofdame: Dag Koning, hoe staat het met uw humeur? Ik hoorde dat u een beetje down bent, wat kan ik voor u betekenen?

Koning: Wat een chaos in het land, logisch dat ik me down voel, maar is er dan niemand die iets kan bedenken, iets leuks, iets opbeurends?

Hofdame: Ik weet het niet koning, dat zou ik uit moeten zoeken, na moeten vragen, kijken wat mogelijk is in deze barre tijd.

Koning: Dat zou ik maar eens gaan doen, dit is ook niks. Zoek desnoods in de boeken, er moet toch wel iets te vieren zijn? Ik ben toe aan een feestje. Niet zomaar een feestje, maar iets bijzonders, iets wat we niet vaak vieren.

Hofdame: Anders ik wel Koning, wij allemaal door al dat gezeur. Ik zal eens kijken....

Verteller: Terwijl de koning onderuit gezakt in zijn stoel hangt, gaat de hofdame in gesprek met het personeel. Ze vertelt van de wens van de Koning, zijn verlangen om opgebeurd te worden. Zijn wens om wat afwisseling in de sombere tijd. Een mooi vooruitzicht misschien? Een feest? Maar wat voor feest. Er moet toch iets speciaals te bedenken zijn? Ze roept als eerste de Lakei om te kijken of hij een idee heeft.

Hofdame: Lakei, Lakei, kom snel. De koning is het helemaal beu hij wil wel eens een feestje. Hebben we nog iets te vieren? Iets speciaals?

Lakei: Ik ben wel in feeststemming, ik heb mijn auto verkocht.

Hofdame: Echt waar? Wat leverde dat ding op?

Lakei: 200 euro.

Hofdame: 200 euro maar? Dan was het vast een wrak. Daar kom ik niet van in stemming en de koning al helemaal niet. Hebben we niks anders te vieren?

Lakei: Vraag het de kamermeid die heeft altijd van die originele ideeën. Zij weet vast wel iets. Ze leest veel, onderneemt veel, dat kan niet missen.

Hofdame: Wat een goed plan, ik zal haar roepen. Mies, Mies kom eens snel hier.

Kamermeisje: Zeg het maar wat kan ik voor jullie betekenen?

Hofdame: De Koning is in mineur, hij wil een bijzonder feestje, een vooruitzicht, plezier in deze barre tijd. Ligt er iets in het verschiet? Is er iets leuks op komst? Zoek in de boeken of op het internet en vertel het als je iets gevonden hebt.

Kamermeisje: Is goed Hofdame, komt in orde, ik ga snel aan de slag en leg mijn oor te luisteren en geef mijn ogen de kost, zodra ik iets weet kom ik het melden.

Verteller: Terwijl de Hofdame in afwachting verdergaat met haar dagelijkse werkzaamheden, belt het kamermeisje stad en land af op zoek naar goede ideeën voor een feest. Het moet iets bijzonders zijn, iets speciaals. Maar niemand heeft

enig idee wat er te vieren valt. Wie viert er nog feest in deze dure tijden, de prijzen rijzen de pan uit. Geld over de balk smijten is er nu niet bij. Leg je erbij neer, zeggen de mensen, feestjes worden er nu niet gevierd en juist de koning zou het goede voorbeeld moeten geven. Maar het kamermeisje geeft niet op, niemand heeft iets aan een sombere koning die niet meer vooruit te branden is. Ze gaat naar de boekenkast en pakt een dik stoffig boek en terwijl ze begint te lezen valt haar oog op een bijzondere tekst. En met het dikke boek in haar handen rent ze naar de Koning.

Kamermeisje: Koning Koning, kijk eens wat hier staat geschreven. (Ze blaast een dikke laag stof van het boek richting de Koning)

Koning: Vertel, vertel en laat het iets leuks zijn.

Kamermeisje: Er staat geschreven dat ene Maria zwanger is. (ze roept uitgelaten) Dus Koning er komt een kind.

Koning: Een kind? Maar wie is Maria?

Kamermeisje: Maria, Maria. Koning, Maria van Jozef.

Koning: Ik denk dat ik die even vergeten ben, maar vooruit dat neem ik dan maar op de koop toe, ik vergeet wel vaker iets. Maar wat moet ik hiermee?

Kamermeisje: Koning u wilde toch een bijzonder feestje? Wat dacht u van een baby shower? Dat is modern, dat doen ze tegenwoordig allemaal.

Koning: Een babyshower? Daar heb ik nog nooit van gehoord.... Babyshower?

Kamermeisje: Ja koning we verwelkomen het kindje en zetten de moeder in het zonnetje.

Koning: En waar is de moeder?

Kamermeisje: Dat weten we niet Koning, maar dat mag de pret niet drukken. Laten we gewoon de boel versieren met ballonnen en slingers. Het moet natuurlijk wel mooi worden. En we hebben cadeautjes nodig, je moet het kind wel laten merken dat het welkom is.

Koning: Dat is waar. Ach wat maakt het ook uit, regel het met de hofdame, ik vind het prima. Zorg dat het een feest wordt voor ons allemaal. Ik betaal.

Verteller: Het kamermeisje vertelt het plan aan de hofdame. De hofdame vertelt

het de Lakei, de Lakei vertelt het aan de Kokkin en zo gaat het plan door het hele Paleis. Sommigen zitten nog wat te fronsen met hun wenkbrauwen en hebben bedenkingen, maar anderen zijn enthousiast. Het gaat rond als een lopend vuurtje en al snel is iedereen in rep en roer om alles voor te bereiden.

Dienstmeisje: Wat een leuk idee een babyshower. Ik vind het geweldig. Laten we de boel gaan versieren. Paarse ballonnen lijkt me het beste, of gouden.

Oude keukenmeid: Paarse ballonnen? Echt waar? Waarom paars.

Dienstmeisje: We weten nog niet wat het wordt en als we voor paars gaan is het altijd goed.

Oude keukenmeid: Dan kunnen we het beter neutraal houden, kleurloos.

Hofdame: Kleurloos? Dat wordt saai, we willen wel kleur. Kijk eens of er al iets bekend is over het geslacht. Desnoods moeten we Maria bellen. Heb jij haar nummer?

Dienstmeisje: Nee ik niet, maar misschien staat er iets in het boek van de kamermeid. Mies, Mies kom eens even, weten we al wat het wordt?

Kamermeisje: Ik zal eens kijken. (Ze bladert aandachtig in het stoffige boek) Oh wacht.... ik zie het al, het wordt een jongetje.

Lakei: Waar staat dat, laat zien.

Kamermeisje: (wijst in het dikke boek) Kijk... het staat hier. Het staat er duidelijk. Een engel zegt tegen die moeder (Maria) En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren

Lakei: Daar is geen woord Frans bij. Duidelijk, dan gaan we voor blauw.

Oude keukenmeid: Weet je het zeker? Straks vindt de moeder die kleur helemaal niet mooi.

Lakei: Niks mee te maken, we houden het op blauw.

Verteller:

Even later is het personeel druk bezig met het versieren van de grote kamer. Het wordt mooi en alle dienaren van de Koning zijn ermee bezig behalve de oude keukenmeid. Ze is het helemaal zat. Zijn ze nu helemaal gek geworden, ze gaan een feestje organiseren voor iemand die ze helemaal niet kennen. Maar het feest

gaat gewoon door, zodra alles versierd is kan het beginnen. Oh wacht.... de kokkin moet nog wel zorgen voor een heerlijke taart.

Hofdame: Kok kokkie, kokkie waar ben je?

Kokkie: Ik heb het druk met de voorbereiding van het eten, wat is er aan de hand?

Hofdame: Kokkie we houden een feestje voor de Koning en voor alle mensen die hier werken, dus ook voor jou.

Kokkie: Een feestje? Laten we gewoon rustig aan doen. Al die druktemakerij.

Hofdame: Nu even niet Kokkie nu even iets anders, nu even een babyshower. Kun jij een taart maken? Een taart voor een jongen?

Kokkie: Weet je wel zeker dat het een jongetje wordt?

Hofdame: Ja hoor, zeker weten.

Kokkie: Oké, ik zorg voor taart.

(**Oude keukenmeid** komt binnenlopen)

Kok: Ha Saar, zorg jij alvast voor ingrediënten? We bakken een taart, een taart voor het toekomstige kind.

Oude keukenmeid: Het moet niet gekker worden, ze hebben geen kind gezien, ze kennen het kind niet eens. Ze hebben geen naam, ze hebben helemaal niks. Ze hebben alleen een super oud boek dat vast al jaren in de kast staat.

Kok: Nu je het zegt: Ik mis de naam, wat zetten we voor naam op de taart, of bedenken we zelf iets?

Hofdame: Misschien moeten we het de Koning vragen. Ik vraag het na en dan horen jullie het nog, ga eerst die taart maar bakken.

Verteller: Het feest is in voorbereiding, de zaal is versierd, de muziek staat zelfs al te schallen door het Paleis. De sfeer begint er al aardig in te komen, maar zonder naam is het nog niet leuk genoeg, ze willen wel een naam geven aan het kind. De Hofdame vindt dat de Koning moet beslissen.

Hofdame: Koning, de werkzaamheden zijn in volle gang, nog even en dan kan het feest beginnen. Komt u al een beetje in de stemming nu u de muziek hoort?

Koning: Ik wel, (hij doet alvast een vreugdedansje) ik sta te popelen om feest te vieren en de beentjes van de vloer te laten komen.

Hofdame: Ik begrijp het Koning, maar eerst moet u bedenken hoe we het kind gaan noemen.

Koning: Wat wordt het ook alweer? Een jongen of een meisje?

Hofdame: Koning het wordt toch echt een jongen.

Koning: Dan ga ik voor Koos.

Hofdame: Koos? Is dat niet wat saai? Dan hadden we net zo goed ook voor Jantje kunnen kiezen.

Koning: Jantje? Neeeee, misschien moeten we het toch nog even navragen bij het kamermeisje, misschien staat er toch iets in dat boek.

Hofdame: Ik zal haar roepen. Mies, mies, we hebben je hulp nodig.

Kamermeisje: Wat is er nu weer aan de hand.

Hofdame: We vroegen ons af of de naam van het kind al bekend is, dan zet de kok dat op de taart.

Kamermeisje: Ehhhhh... dat weet ik eigenlijk niet, eens even kijken. (ze bladert in het boek) Oh wacht... ik zie het al.... Er staat geschreven: EN je zult zwanger worden en een zoon baren en je zult hem de naam Jezus geven.

Koning: Wat apart, dat kind is er nog niet eens.

Kamermeisje: Maar toch ook wel bijzonder Koning. Geen gedoe over de naam, gelijk duidelijk. Het wordt JEZUS!

Koning: Dat is waar. (Tegen hofdame) Zorg dat de Kok dat op die taart zet en laten we dan snel van start gaan. Dit duurt me allemaal veel te lang. Man o man o man. Vooruit aan het werk. Als dit nog langer duurt begin ik alvast. Oh wacht, misschien moeten we ook even gaan nadenken over cadeautjes. Wat ga je zo'n kind geven? Zo en nu snel wegwezen, regel het.... regel het!

Hofdame: Natuurlijk Koning, natuurlijk, het komt goed.

Kamermeisje: Ja Koning het komt goed. Dag Koning, tot straks bij het feest.

Verteller: De zaal is inmiddels versierd met slingers en ballonnen. Het bedje staat zelfs klaar, het kind kan komen. Het personeel is nog even in overleg over de cadeautjes. Want wat kun je nu geven aan de moeder van het kind als ze zelf niet aanwezig is? Wat geef je aan een kind die je niet ziet en alleen kent vanuit de boeken. Hoe maak je dat kindje blij? Het is een moeilijke vraag voor de onderdanen van de Koning.

Hofdame tegen Lakei: Lakei wat geef jij aan het kind?

Lakei: Ik denk aan een douchekop.

Hofdame: Een douchekop? Wat moet een kind met een douchekop.

Lakei: Het feest heet babyshower, dat betekent toch babydouche?

Hofdame: Nou ik weet het niet hoor, maar volgens mij kun je een kind dan nog beter een tobbe of een emmer geven. Maar dienstmeid, wat geef jij aan het kind?

Dienstmeid: Ik denk aan een mooie ring.

Hofdame: maar dienstmeid dat is levensgevaarlijk, straks stopt het kind het in de mond. (Tegen kamermeisje) Wat geef jij aan het kind?

Kamermeisje: Ik geef een plaatjesboek.

Hofdame: Plaatjesboek, dat kind kan daar nog niet eens in kijken.

Kamermeisje: Het gaat om het idee, we doen toch ook alsof, laten we feest vieren, blij zijn en allemaal iets meenemen, het maakt niet uit wat.

Hofdame: Je hebt gelijk, dat gaan we doen. Kom allemaal naar de feestzaal, we gaan het vieren, de komst van de Zoon, de komst van het kindje Jezus.

(Even later zijn ze allemaal in polonaise aan het ronddansen, de Koning voorop)
Van je hela hela hela holala hé en Het wordt een jongetje, het wordt een jongetje, het wordt een jongetje, het wordt een jongetje.

Koning: Ho ho ho (roept de koning) Even allemaal wachten. Ligt die zwerver nog bij de poort?

Lakei: Ja Koning, die ligt er al jaren.

Koning: Haal hem op, we vieren feest en iedereen mag meedoen.

Lakei: Is goed Koning, we mogen dit jaar gelukkig bezoekers ontvangen. Ik vraag snel of hij binnen wil komen en deel wil nemen aan dit feest.

(**Lakei** loopt naar de poort (of deur bijv) en spreekt de zwerver aan)

Lakei tegen Zwerver: Dag meneer smeer heeft u zin aan een beetje plezier.

Zwerver: Plezier? Natuurlijk. Ik houd wel van een pleziertje.

Lakei: Kom dan mee, U bent uitgenodigd door de Koning om deel te nemen aan het feest. Het feest van verwachting, het feest van de zoon Jezus. Maar oh oh oh.... U ziet er niet uit. Maar... geeft niks, u hoort er ook bij. Ik heb klompen voor u meegenomen, trek die maar alvast aan. De koning houdt van een klompdans, misschien wilt u hem een plezier doen?

Zwerver: Geef eten en ik dans (trekt klompen aan en loopt mee)

(De **zwerver** doet de klompdans en de rest huppelt er wat om heen, dan komt de oude keukenmeid binnenlopen met chagrijnige kop en dikke boek onder de arm, ze doet de muziek uit en roept:)

Oude keukenmeid: Stop er maar mee. Dit boek komt uit het jaar 0. Dat kind is allang geboren. Ik heb het zelf gelezen. En moet je die namen van dat kind zien, dat past nooit allemaal op die taart. Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Zitten jullie hier de komst van dat kind te vieren? Dat kind is eeuwen geleden al geboren. Hij blijkt zelfs ergens daarboven te zijn.

Koning: Daarboven? Waar boven? Hier in het paleis?

Oude keukenmeid: Nee Koning, niet hier. Zoals ik het lees.... in de hemel. Maar Hij komt nog een keer terug.

Koning: Hij komt nog een keer? Wanneer dan?

Oude keukenmeid: Dat weten we niet, dat weet alleen Zijn vader staat in dit boek. Dus volgens mij valt er nog niks te vieren.

Koning: Mensenkinder, nu is ons hele feestje bedorven, jij bent ook een fraaie.

Hofdame: Wat maakt het ook uit, we gaan gewoon door, een feestje is altijd leuk. Roep de kok, we willen taart. We vieren het feest van de koning.

Lakei: Ja maar die cadeautjes kun je niet meer geven als dat kind in de hemel is.

Dienstmeisje: Dan geef ik Hem mijn talenten. Alles wat ik kan gebruik ik voor Hem totdat Hij nog een keer komt. Als Hij echt de Koning der Koningen is wil ik wel voor Hem werken.

Koning: Nu wordt het nog fraaier. Feestje bedorven, personeel loopt weg...

Kamermeisje: En ik geef Hem mijn hart, daar mag Hij dan in wonen, is dat geen goed idee?

Hofdame: Laten we gewoon verdergaan met het feest. We vieren het feest voor de Koning, die al eens kwam en nog een keer zal komen. We verwachten de Zoon.

Koning: Waar is de taart.

Kok: Hier is de taart en die is heerlijk geworden. (Taart met hele hap eruit)

Koning: Je hebt er al van gesnoept?

Kok: Als kok moet je alles proeven Koning, dat is een regel. Hatsjoe

Koning: Zit je nu ook nog over de taart te proesten? Och och och, wat een personeel.

Lakei: Kom laten we feest gaan vieren. Hoera voor de Koning.

Koning: Ja hoera voor de koning, hoera voor de Zoon, hoera voor Jezus.
(Allemaal: Hoera hoera hoera)

Verteller: En zo kwam de Koning toch weer in een goed humeur. Eerst vierden ze het feest voor Maria en het toekomstige kind, maar toen duidelijk werd dat het kind, de zoon van God, al geboren was, gingen ze verder met het feest voor datzelfde kind die op een dag zal komen op de wolken. Ze weten niet wanneer, maar dat kan spoedig zijn en ze kunnen alles lezen over dit kind in het stoffige oude boek vol met wijze woorden en bijzondere verhalen. Eerst hadden ze cadeautjes om te geven, aardse dingen zonder waarde en toen ze doorhadden dat het kind bij Zijn Vader in de hemel was wisten ze dat ze beter hun talenten en

hun hart konden geven. Want wat is belangrijker dan een hart die Hem toebehoort? Wat is belangrijker dan een mens die de Zoon verwacht? Wat is belangrijker dan je talenten gebruiken om Zijn naam bekend te maken? Jezus werd aangekondigd in dat oude boek, de bijbel en Hij wil ook in deze tijd van afstand, dichtbij de mensen komen en hun harten verwarmen en aanwezig zijn. Vergeet dat niet. Het zijn donkere en kille tijden, maar Zijn liefde is hartverwarmend. Blijf naar Hem uitzien, Hij zal komen!